

Додаток 10

«Юне слово»

Конкурс авторського вірша у 2013/2014 н.р. (для учнів 4-11 класів)

Мета конкурсу:

- виявити талановитих учнів та допомогти в їх творчому розвитку;
- виховувати у дітей любов до рідного краю та рідної мови, любов до людей;
- сприяти розвитку кращих моральних якостей, духовності та культури.

Хід заходу

Бібліотекар: Номінація «Сенс життя». Ця номінація вперше представлена в історії нашого конкурсу.

...Наше життя подібне подорожі – шляху, який судилося зробити людині від народження і до останнього дня перед порогом вічності. Впродовж усього життя людина постійно ставить собі запитання: “Для чого я живу? Чого я хочу досягнути? Що найголовніше для мене? Багатство, слава, здоров’я, улюблене заняття чи, може, щира любов?”

Над сенсом життя тисячоліттями мислять вчені, філософи, поети... І нашим конкурсантам ця тема властива. І сприймають вони її не розумом, а почуттями. Для нашої юної конкурсантки *Венедиктової Анастасії* сенс життя полягає у пошуку самих себе в цьому величезному і незрозумілому світі. Це значить жити посправжньому, навчитися бачити найпростіше, помічати зорі навіть у буденних калюжах, повністю довіряти своєму серцю, своїй душі.

Синиця в душі

Маленька, ніжна, добра птаха
З тяжким життям війну веде.
Вона замерзла, мучить спрага,
Ось-ось на землю вже впаде...

Смарагдові краплинки крові
Стікають швидко, мов сльоза.
Вона бажала щирості, любові,
А тут з життям кривавая війна.

І хоч маленька, зовні може здатись,
Перешкод пережила вона немало.
Красою любить щиро милуватись,
Натомість гниль і ріже біль яскраво.
Життя ... Синиця переможе!
І силу цю відчуєш ти!

Вона в тобі, тобі маленька допоможе,
Лише життя її ти бережи!

Слово «душа» багато означає,
Це простір, що по життю тебе веде,
Це та синичка, що тебе благає,
Допоможи ти їй тепер.

Про зло забудь, добро у світі є.
Добрими вчинками синичку підгодуєш,
Гарненька, щастя тобі принесе,
Невже за ним ти не сумуєш?

Синиця заклоє усе, що заважає,
Не просто так вона в війну втягнулась...
Її ім'я – Душа, про тебе вона дбає.
Пам'ятай її, щоб не забулась...

Венедіктова Анастасія, 10 клас

Бібліотекар: Номінація: «Сім'я – фортеця моя»... Мов заклинання. Бо й справді, в усіх суспільних відносинах, за будь-яких політичних умов сім'я, родина були – і, на щастя, ще є – могутнім прихистком, оберегом людської душі протягом усіх часів. Жити в парі, любити, мати розуміння й підтримку – правічне й нестаріюче бажання, мрія, яку означив людині сам Бог. Українці завжди дуже високо цінували сімейний затишок, сімейні цінності й традиції. Культ батька-матері й щасливої родини, де панує злагода, властивий нашому народові споконвіку, бо лише сім'я може захистити людину в такому непередбачуваному й жорсткому світі. Ми сподіваємося, що наші конкурсантки, а саме: *Мельник Поліна, Козачук Оксана, Курелчук Анастасія, Чичирко Владислава* принесуть у суспільство та свою майбутню сім'ю виплекані у родині тепло і ласку, любов і взаємоповагу, справедливість і людяність.

І вперше у нашому конкурсі діти пишуть не тільки про маму, бабусю, а й про себе у цікавій формі акровірша. Це вірш, в якому перші літери кожного рядка, прочитані згори вниз, утворюють слово або речення, найчастіше – ім'я того, кому присвячується акровірш. *Мельник Поліна* представила нам такий вірш.

Акровірш «Про мене»

Проблиск є у світлій рамі,
Олігархом хоче стати,
Лінощі перемагає,
Іноді пізно лягає,
Ніжна посмішка у неї,
А любов завжди за нею.

Мельник Поліна, 4-Б клас

Мойй бабусі

Я тебе, бабусенько, щиро люблю.
Я подарунок тобі зроблю:
Посуд помію, рушники поскладаю.
Яблук та груш у саду назбираю.
Свою бабусю я дуже люблю.
Для неї чарівний дарунок зроблю:
Бога проситиму, щоб не хворіла.
І борщик смачненький щоб нам варити хотіла.

Оксана Козачук, 9-А клас

Ти – найкраща в світі

Мамо, мамочко, матусю!
Слів цих безліч знаю я.
Ти - найкраща в світі,
матусенько моя!
Кожен день дитинства
Пов'язаний з тобою,
Ти мене навчила
Премудростям буття.
Ти, як вогник незгасимий,
Палаш все моє життя.
Ти завжди весела,
Навіть коли й сумна.
Вірна подруга моя!

Рідна мати моя

Рідна мати моя,
Ти ночей недоспала,
Ти мене всю ніч
Малою колисала.
Ти співала мені
Про ті зорі ясні,
Про крилату лелеку,
Що летіла здалеку.

Курелчук Анастасія, 7-Б клас

І про гори, ліси і поля-
Це все - Батьківщина моя.
Ти співала про мову,
Про мову чудову
І про нашу квітучу Україну.
Рідна мати моя,
Ти ночей недоспала,
Ти мені про чудову
Землю співала.

Чичирко Владислава, 9-А клас

Бібліотекар: Номінація «**Брати наші менші**». У цій номінації представлена лише одна поезія учасниці конкурсу *Кияниці Єлизавети, учениці 7-А класу*. Вона з такою любов'ю та ніжністю описує свого улюбленця, що ми можемо навіть уявити, як він виглядає.

Пухнастий

Котик у мене є маленький,
Він пухнастий і сіренький.
Білі вуса, біла шийка.
Носик, наче намистинка.
А на лапах – шкарпетки,
Завжди білі та м'якенькі.
Любить він бешкетувати:

Іграшки порозкидати,
Дерти крісло, що в куточку,
Та знайти найвищу точку.
Як залізе вище всіх,
То тоді нявчить: “Зніміть!”
Ось такий у мене котик.
Мій маленький “бегемотик”!

Кияниця Єлизавета,

7-А клас

Бібліотекар: Нова номінація «**Дитинства чарівна країна**» представлена поезіями наступних учасниць: *Кияниці Лізи, Мельник Поліни, Балтіної Вікторії*.

Трепетно і ніжно, з почуттям вдячності і любові пишуть про своє дитинство і шкільні роки наші юні поетеси.

Сьогодні віничка візьму,
Ганчірку й рукавички.
До школи рано я піду
З усміхненим обличчям.
Ми будемо у школі прибирати,
Щоб усюди було чисто!
Тож сядь же, школо наша рідна,
На ціле наше місто!
Кияниця Єлизавета, 7-А клас

Ліхтарики

Ліхтарики, ліхтарики,
Зелені, сині, жовті,
Горять веселим полум'ям
І в березні, і в жовтні.
Ліхтарики, ліхтарики,
Неначе сни дитячі,
Із іскрою захоплення,
Із відблиском удачі!
Мельник Поліна, 4-Б клас

Дитинство

Ось наче недавно стежечкою йшла,
Але вона для мене вже давно забута,
Не повернуся по ній ніколи я
В щасливе радісне дитинство!
Залишились лише спогади:
Як мене матуся колихала,
У садочок раненько будила,
У перший клас водила.
Я вже цю путь пройшла...
Тож поки ви ще малі,
Не поспішайте цією стежечкою йти,
Ще встигнете в доросле ви життя,
А в дитинство вже немає вороття.

Балтіна Вікторія, 7-А клас

Бібліотекар: Номінація «**Україно, нене моя!**». Україна – це країна трагедій і краси, гарячої любові до народу і чорної йому зради, довгої віковичної боротьби за волю. Події, які відбувались і відбуваються у нашій країні, знайшли відгук у поезії наших конкурсантів. Вірші учасниць присвячені героям Небесної сотні, подіям на Майдані, мужньому і незламному народу України. Вони щиро вірять в невмирущість української нації і світле майбутнє країни. Учасниці цієї номінації: **Чичирко Владислава, Біленко Олександра, Коваленко Лілія, Гоц Валерія, Михайленко Владислав.**

Українські птахи

Спить спокійно, воїни Майдану,
Бог навічно сон Ваш береже.
Отримали ми правду довгождану –
Люд про Вас навіки пам'ять збереже.

Летить до раю, птахи сизокрилі,
І бережіть життя своїх батьків.
Тепер Ви всі – Герої України,
І не уникнути в історії оцих рядків.

Несли Ви нам на крилах мир,
Боролися за правду та свободу,
А потім різко полетіли в вир,
Не боячись зимового холоду.

О, пташки милі, бережіть Україну
Від ворога проклятого в пільмі.
І матимемо сильну ми країну,
І втілимо всі мрії завітні!

Чичирко Владислава,

9-А клас

**Присвячую сусідові Васильцову Віталію,
який загинув 19.02.2014 року,
захищаючи мирне небо**

Зимового ранку прокинувся тато
І чітко сказав: "Йду Батьківщину захищати".
Мати звернулася: «Сину, залишся: на серці тягар».
«Ні, мамо, побратими чекають...»
Поснідав, одягнувся, машину завів,
Неначе у вирій птах полетів.
Додому син, чоловік, тато вже не повернувся:
«Щоб світлим майбутнє ваше було!».
Через два дні тіло несли по селі...
Люди проводжали героя Небесної Сотні
у інший дім – вічний, безповоротний,
темний, без майбутнього, без теперішнього...
«Сину! Сину! А я ж благала...
Любий! А я ж передчувала...»

Біленко Олександра, 8-А клас

Герої

Настали часи, мій друже,
Тяжкі часи настали.
Що брат іде на брата
Своєю ж рукою вбивати.
Ти зупинись, подивись,
Як твій народ страждає,
Як твою країну
В кайдани одягають!
Як сльози материні ллються
За вбиту дитину,
За милого сина,
Що загинув за Україну.
Чи для того ж, нене, ти його ростила,
Щоб кат вражий убив за хвилину?
Ті люди, герої, що життя віддали,
Так вони ж за нас,
За нас там стояли...
А ти говоришь:

«Какая власть, такой народ,
не вижу изменений!»
Ніколи патріот не скаже так,
У кого в серці Україна.
Та як же так, скажіть же люди?
Для чого в 41-ому наші рідні
Життя віддали, щоб побачити,
Як вмирають онуки?
Чи мало сліз вони пролили
За нашу рідну Батьківщину?
І проливають досі...
Але ще є, ще є надія!
Не вмерла вона в серці нашім,
Любов до України
І буде жити, поки подих є!

*Коваленко Лілія,
9-Б клас*

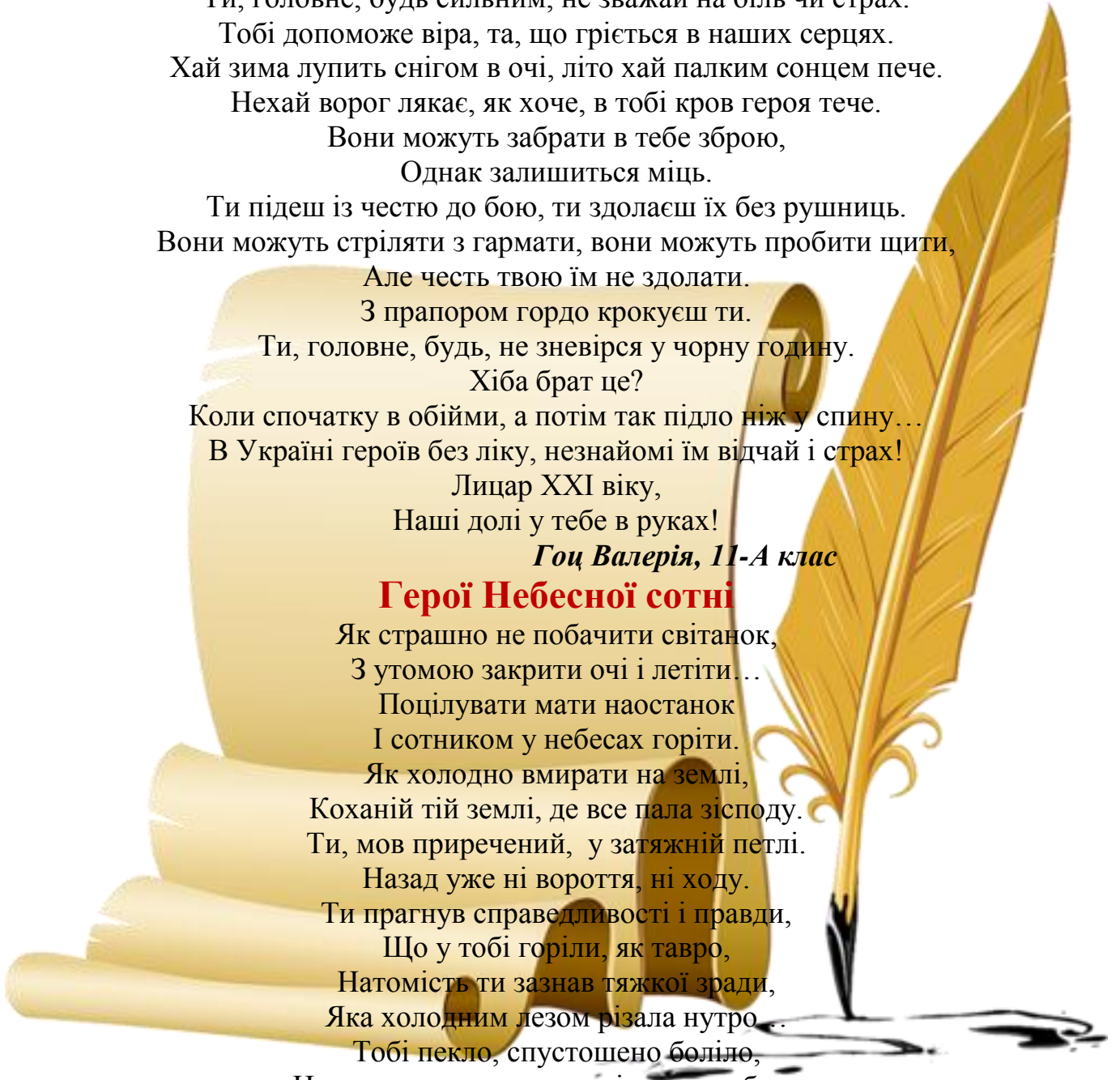
Лицар XXI віку

Тобі сниться безкрає небо, палають яскраві вогні,
З жовто-блакитним гербом сниться наш прапор уночі.
Сняться дерева зелені, сняться тюльпани в саду.
Повітря вдихаєш у легені, ти відганяєш біду.
Ти, головне, будь сильним, не зважай на біль чи страх.
Тобі допоможе віра, та, що гріється в наших серцях.
Хай зима лупить снігом в очі, літо хай палким сонцем пече.
Нехай ворог лякає, як хоче, в тобі кров героя тече.
Вони можуть забрати в тебе зброю,
Однак залишиться міць.
Ти підеш із честю до бою, ти здолаєш їх без рушниць.
Вони можуть стріляти з гармати, вони можуть пробити щити,
Але честь твою їм не здолати.
З прапором гордо крокуєш ти.
Ти, головне, будь, не зневірся у чорну годину.
Хіба брат це?
Коли спочатку в обійми, а потім так підло ніж у спину...
В Україні героїв без ліку, незнайомі їм відчай і страх!
Лицар XXI віку,
Наші долі у тебе в руках!

Гоц Валерія, 11-А клас

Герої Небесної сотні

Як страшно не побачити світанок,
З утомою закрити очі і летіти...
Поцілувати мати наостанок
І сотником у небесах горіти.
Як холодно вмирати на землі,
Коханій тій землі, де все пала зісподу.
Ти, мов приречений, у затяжній петлі.
Назад уже ні вороття, ні ходу.
Ти прагнув справедливості і правди,
Що у тобі горіли, як тавро,
Натомість ти зазнав тяжкої зради,
Яка холодним лезом різала нутро.
Тобі пекло, спустошено боліло,
Навколо вмить все полетіло шкереберть,
Ти вийшов за відродження країни,
Б'ючись за волю, ти отримав смерть.
У тобі лишилась велич патріота
І сила дум тих щирих і натхненних,
А в нас великий відчай і скорбота.
І стільки ж Вас, героїв безіменних!

Михайленко Владислав, 9-А клас

